

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	10
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	12
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	15
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	16
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	19
UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	20
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ.....	21

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 80/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uiszczenie przez radcę prawnego opłaty od skargi na czynność komornika w momencie późniejszym niż wniesienie skargi, lecz przed upływem terminu do jej wniesienia, prowadzi do odrzucenia skargi na podstawie art. 130² § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. jako nie opłaconej należycie?”

III CZP 81/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postanowienie komornika o ustaleniu opłaty stosunkowej wydane na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 882 ze zm.), od którego nie zostało wniesione odwołanie, może być zmienione (bądź uchylone) na podstawie ust. 2 art. 49 tej ustawy?”

III CZP 82/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy przepis art. 32 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535) znajduje zastosowanie do upadłego wnoszącego zażalenie na postanowienie o ogłoszeniu upadłości w trybie art. 54 tej ustawy?”

2. Czy uregulowanie zawarte w art. 130² § 4 k.p.c. znajduje zastosowanie do upadłego wnoszącego zażalenie na postanowienie o ogłoszeniu upadłości?”

III CZP 83/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sankcja procesowa ustanowiona w art. 130² § 3 k.p.c. odnosi się także do sytuacji, w której opłata stosunkowa została obliczona i opłacona przez adwokata bez zaokrąglenia końcówki do pełnego złotego (art. 21 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz. U. Nr 167, poz. 1398)?”

III CZP 84/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nabywca nieruchomości obciążonej hipoteką przymusową na podstawie zarządzenia tymczasowego sądu (art. 111 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece – tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 ze zm.) jest osobą, na którą po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu, przeszedł obowiązek, w rozumieniu art. 788 k.p.c., zapłaty świadczenia pieniężnego, zabezpieczonego tą hipoteką, zasądzonego wyrokiem sądu polubownego od zbywcy nieruchomości?”

III CZP 85/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sąd drugiej instancji rozpoznając ponownie sprawę roz-

strzyga ją merytorycznie w zakresie, w jakim apelacja powoda nie zaskarżyła pierwszego orzeczenia sądu pierwszej instancji w części oddalającej powództwo, a sąd drugiej instancji, rozpoznając sprawę po raz pierwszy uchylił ten wyrok sądu rejonowego także w zakresie niezaskarżonym?”

III CZP 86/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sytuacji, kiedy sprawa została wniesiona w dniu 20 maja 2005 r. (pod rządami dawnej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) a apelacja od wyroku sądu pierwszej instancji została złożona w dniu 18 kwietnia 2006 r. (pod rządami nowej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), co do zasad opłacania apelacji stosujemy przepisy dotychczasowej ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 88 z późn. zm.) czy też przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398), zgodnie z art. 149 ust. 1 tej ustawy?”

III CZP 87/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w postępowaniu apelacyjnym strona procesu rozwodowego może cofnąć wyrażone przed sądem pierwszej instancji żądanie zaniechania orzekania o winie rozkładu pożycia (art. 57 § 2 k.r.i op.)?”

III CZP 88/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sprawa o zachówek mieści się w pojęciu postępowania spadkowego o jakim mowa w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.)?”

III CZP 89/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy skierowany do sądu opiekuńczego wniosek o wyznaczenie przedstawiciela dla nieobecnego celem zastąpienia go w postępowaniu administracyjnym jest pismem składanym sądowi opiekuńczemu w wykonaniu obowiązku wynikającego z ustawy, a w konsekwencji, czy od wniosku powinna być pobrana opłata?”

III CZP 90/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy na listach wierzytelności sporządzanych przez sędziego komisarza w celu głosowania nad układem na podstawie art. 278 prawa upadłościowego i naprawczego umieszcza się wyłącznie takich wierzycieli, którym przysługują należności ze stosunków pracy oraz wierzytelności zabezpieczone rzeczowo, którzy przed sporządzeniem list wyrazili zgodę na objęcie ich wierzytelności układem czy też wszystkich wierzycieli posiadających wskazane wierzytelności, ujętych na zatwierdzonej liście wierzytelności?

2) Czy użyte w art. 285 ust. 1 prawa upadłościowego i naprawczego określenie «większość wierzycieli z każdej z list wierzy-

telności obejmującej kategorię interesów» oznacza większość wierzycieli głosujących czy większość wierzycieli umieszczonych na liście, w tym tych, którzy nie wzięli udziału w głosowaniu, a określenie «mających łącznie nie mniej niż 2/3 ogólnej sumy wierzytelności» - większość z danej listy czy z ogólnej sumy wierzytelności wierzycieli ze wszystkich list oraz czy przy obliczaniu tych większości uwzględniać należy wyłącznie takich wierzycieli posiadających wierzytelności wymienione w art. 278 ust. 1 pkt 1 i 2 prawa upadłościowego i naprawczego, którzy wyrazili zgodę na objęcie ich układem czy też wszystkich umieszczonych na owych listach, o ile pomimo nie wyrażenia zgody przed sporządzeniem list podlegają oni wciągnięciu na te listy?

3) Czy w przypadku podziału wierzycieli na 3 kategorie interesów przewidziane w art. 278 ust. 1, 2 i 4 prawa upadłościowego i naprawczego (z uwagi na brak wierzycieli będących współnikami lub akcjonariuszami upadłego) warunek przyjęcia układu przewidziany w art. 285 ust. 2 prawa upadłościowego i naprawczego jest spełniony wówczas, gdy za układem opowiedzieli się wierzyciele z jednej tylko listy wierzytelności, wierzyciele z drugiej listy nie przyjęli układu a żaden z wierzycieli z trzeciej listy, obejmującej wierzytelności objęte układem dopiero po wyrażeniu na to zgody przez wierzycieli, nie wyraził zgody na objęcie jego wierzytelności układem i w konsekwencji nie wziął udziału w głosowaniu?”

III CZP 91/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie gospodarczej rozpoznawanej w postępowaniu uproszczonym, pobiera się opłatę stałą na podstawie art. 28 ustawy

z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398), czy też opłatę stosunkową na podstawie art. 13 tej ustawy?”

III CZP 92/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w hipotezie art. 673 § 3 k.c. mieści się także postanowienie przewidujące możliwość wypowiedzenia umowy najmu zawartej na czas określony z ważnych przyczyn?”

III CZP 93/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 z późn. zm.) może stanowić podstawę ustanowienia hipoteki przymusowej zwykłej w sytuacji, gdy podstawą wpisu jest ostateczna decyzja określająca wysokość należności z tytułu składek doręczona dłużnikowi (art. 110 i 111 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece – tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 z późn. zm.)?”

III CZP 94/06

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osoby wymienione w art. 250 pkt 1 k.s.h. nie będące współnikami tracą przewidzianą art. 252 § 1 k.s.h. legitymację procesową do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności

uchwały wspólników sprzecznej z ustawą z chwilą odwołania z funkcji?”

III CZP 95/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy opłaty określone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), podwyższa się o stawkę podatku przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług świadczonych przez adwokata z wyboru, czy też opłaty te obejmują należny podatek VAT?”

III CZP 96/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uiszczenie przez radcę prawnego opłaty od skargi na czynność komornika w momencie późniejszym niż wniesienie skargi, lecz przed upływem terminu do jej wniesienia, prowadzi do odrzucenia skargi na podstawie art. 130² § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. jako nie opłaconej należycie?”

III CZP 97/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wspólnota mieszkaniowa ma zdolność prawną oraz zdolność sądową i w konsekwencji może posiadać majątek i to majątek odrębny od majątku właścicieli poszczególnych lokali czy też

wspólnota mieszkaniowa nie ma zdolności prawnej i nabywając majątek czyni to na rzecz swych członków w stosunku odpowiadającym ich udziałom w nieruchomości wspólnej?”

III CZP 98/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku wydania postanowienia, którego przedmiotem jest odmowa zwolnienia od kosztów sądowych – opłaty od środków odwoławczych lub zaskarżenia, adwokat, radca prawny, lub rzecznik patentowy, który wniósł ten środek, zobowiązany jest bez wezwania o uiszczenie opłaty stałej lub stosunkowej uiścić tę opłatę?”

III CZP 99/06

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Który z podmiotów: Skarb Państwa czy gmina jest biernie legitymowany w procesie o naprawienie szkody wynikłej z wydania przed dniem 27 maja 1990 r. ostatecznej decyzji administracyjnej, jeżeli stwierdzenie jej nieważności bądź stwierdzenie, że została wydana z naruszeniem prawa nastąpiło po tej dacie (art. 36 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych, Dz. U. Nr 32, poz. 191 z późn. zm.)?”

(poprzednia sygnatura III CZP 39/06)

III CZP 100/06

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w postępowaniu upadłościowym, którego ogłoszenie nastąpiło przed wejściem w życie ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398), od sprzeciwu złożonego w trybie art. 256 prawa upadłościowego i naprawczego, a wniesionego po wejściu w życie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398), pobiera się opłatę stałą według ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398), czy też wpis stosunkowy według uchylonej ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 88)?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 46/06 – z dnia 2 sierpnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

Nieważność postępowania przewidziana w art. 379 pkt 6 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy sąd rejonowy orzekł o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania wniesionej na podstawie art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. w sprawie, w której sąd okręgowy oddalił apelację.

III CZP 48/06 – z dnia 4 sierpnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

Ustalone koszty egzekucji poniesione przez wierzyciela zaspokajane są w podziale sumy uzyskanej z egzekucji w kategorii pierwszej (art. 1025 § 1 pkt 1 k.p.c.).

III CZP 50/06 – z dnia 4 sierpnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

W postępowaniu sądowym wywołanym wniesieniem odwołania na podstawie art. 5 c ust. 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493 ze zm.) sąd pierwszej instancji orzekał w składzie jednego sędziego i dwóch ławników (art. 509 pkt 4 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 1996 r. do dnia 7 października 2005 r.).

III CZP 51/06 – z dnia 4 sierpnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

Wznowienie postępowania na podstawie określonej w art. 401¹

k.p.c. nie jest dopuszczalne w razie zakończenia go postanowieniem, wydanym po rozpoznaniu zażalenia na postanowienie oddalające skargę na czynność komornika, dotyczącą ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego.

III CZP 52/06 – z dnia 23 sierpnia 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

Od postanowienia w przedmiocie sporządzenia spisu inwentarza, wydanego na podstawie art. 644 w związku z art. 637 § 2 k.p.c., przysługuje apelacja.

III CZP 56/06 – z dnia 23 sierpnia 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Przepis art. 386 § 5 k.p.c. nie ma zastosowania w postępowaniu toczącym się na skutek zażalenia.

III CZP 60/06 – z dnia 23 sierpnia 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Zrzeczenie się prawa użytkowania wieczystego powoduje jego wygaśnięcie.

III CZP 68/06 – z dnia 23 sierpnia 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie

Członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, uprawniony umową spółki do jej reprezentowania łącznie z drugim członkiem zarządu, może być ustanowiony pełnomocnikiem do poszczególnych czynności.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CZ 10/06 – postanowienie z dnia 9 marca 2006 r.

Jeżeli sąd drugiej instancji oddalił lub uwzględnił powództwo także w części niedopuszczalnego w postępowaniu apelacyjnym rozszerzenia żądania pozwu, to wartość tej zmiany może stać się przedmiotem zaskarżenia skargą kasacyjną.

III CSK 8/06 – wyrok z dnia 16 marca 2006 r.

Osoba trzecia może zwolnić się od zadośćuczynienia roszczeniu wierzyciela żądającego uznania czynności za bezskuteczną (art. 533 k.c.) także przez wskazanie wierzytelności dłużnika jeżeli nie ma wątpliwości, że doprowadzą one do zaspokojenia wierzyciela.

III CSK 48/06 – postanowienie z dnia 21 marca 2006 r.

Postanowieniem sądu drugiej instancji „w przedmiocie odrzucenia pozwu”, kończącym postępowanie (art. 398¹ § 1 k.p.c.), jest orzeczenie oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji odrzucające pozew, orzeczenie zmieniające postanowienie sądu pierwszej instancji oddalające, na podstawie art. 222 k.p.c., zarzut, którego uwzględnienie uzasadniałoby odrzucenie pozwu, a także orzeczenie – wydane w wyniku uwzględnienia apelacji – mocą którego uchylono zaskarżony wyrok i pozew odrzucono.

II CSK 76/05 – wyrok z dnia 23 marca 2006 r.

Do przeprowadzanej po uchyleniu art. 21 ust. 2 ustawy z dnia

20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 44 ze zm.) zmiany zbieżnego z treścią uchylonego przepisu postanowienia statutu spółki zarządzającej portami nie stosuje się art. 415 § 3 kodeksu spółek handlowych.

IV CSK 96/05 – wyrok z dnia 29 marca 2006 r.

Rozwiązanie umowy leasingu przez strony po zawiadomieniu korzystającego o przelewie wierzytelności przyszłych wynikających z tej umowy (tzn. rat leasingowych) nie ma skutków prawnych wobec nabywcy (art. 512 k.c.).

III CSK 20/06 – wyrok z dnia 12 kwietnia 2006 r.

W razie odstąpienia przez finansującego od umowy ze zbywcą przedmiotu leasingu z powodu wad rzeczy i wygaśnięcia umowy leasingu przysługująca finansującemu wierzytelność o zwrot ceny pomniejsza dług korzystającego z tytułu niezapłaconych rat (art. 709⁸ § 5 k.c.).

III CSK 2/06 – wyrok z dnia 20 kwietnia 2006 r.

W razie poprawienia dzieła roszczenie zamawiającego o zwrot kosztów z tego tytułu przedawnia się z upływem 2 lat od odebrania dzieła.

IV CSK 2/06 – wyrok z dnia 20 kwietnia 2006 r.

Dla oceny, czy adwokat przy wykonywaniu zawodu w konkretnej sprawie, nie przekroczył granic wolności słowa, znaczenie ma to, czy jego wypowiedź uzasadniona była rzeczową potrzebą wynikającą z obrony interesu reprezentowanej strony.

IV CSK 61/06 – wyrok z dnia 30 maja 2006 r.

Dniem wejścia w życie ustawy z dnia 14 lutego 2003 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 49, poz. 408) jest, w zakresie znowelizowanych przepisów o umowach o roboty budowlane, dzień wejścia w życie art. 1 pkt 35 tej ustawy, to jest 24 kwietnia 2003 r. Artykuł 647¹ k.c. ma zastosowanie do umowy o roboty budowlane, zawartej przez podwykonawcę z wykonawcą po dniu 23 kwietnia 2003 r.

IV CSK 175/05 – wyrok z dnia 9 czerwca 2006 r.

Rozwiązanie, na podstawie art. 89 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1991 r. Nr 7, poz. 24), umowy o przekazanie gospodarstwa rolnego nie powoduje wygaśnięcia hipoteki przymusowej, która powstała w okresie gdy właścicielem gospodarstwa był następca.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 26/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zwrot «do wykonania kary stosuje się prawo państwa wykonania», użyty w art. 9 ust. 3 Konwencji o przekazaniu osób skazanych z 1983 roku (Dz. U. z 1995 r. Nr 51, poz. 279), zezwala na wydanie wyroku łącznego przez połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec obywatela polskiego wyrokami obcego państwa, które zostały przyjęte do wykonania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej?»

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

IV KK 49/06 – wyrok z dnia 20 kwietnia 2006 r.

Rzecznawca budowlany jest inną osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu i jeżeli umyślnie w wydanej opinii poświadczą nieprawdę co do okoliczności mogących mieć znaczenie prawne, może być podmiotem przestępstwa określonego w art. 271 k.k.

V KK 407/05 – wyrok z dnia 4 maja 2006 r.

Polska procedura karna nie dopuszcza możliwości odmówienia stronom, obrońcom lub pełnomocnikom dostępu do części, a tym bardziej całości uzasadnienia wyroku.

II KK 259/05 – postanowienie z dnia 5 maja 2006 r.

Uznanie, że po stronie oskarżonego (podejrzanego) powstało roszczenie o naprawienie szkody i krzywdy, wynikłych z zastosowania wobec niego środka zabezpieczającego, wymaga nie tylko ustalenia, że środek taki faktycznie był wykonywany, lecz również wcześniejszego wzruszenia, w wyniku wznowienia postępowania lub kasacji, orzeczenia skutującego zastosowaniem takiego środka i w efekcie uniewinnienie oskarżonego lub orzeczenie wobec niego innego, łagodniejszego środka zabezpieczającego albo też umorzenie postępowania wskutek okoliczności, których nie uwzględniono we wcześniejszym postępowaniu.

V KK 491/05 – postanowienie z dnia 28 czerwca 2006 r.

1. Odmienne ocena znaczenia określonego faktu przez sąd

odwoławczy, która wpłynęła na zmianę orzeczenia co do wymiaru kary, nie oznacza, że doszło do zmiany ustalenia faktycznego, przyjętego za podstawę zaskarżonego wyroku.

2. Zmiana wyroku, po rozpoznaniu apelacji na niekorzyść, polegająca na orzeczeniu przez sąd odwoławczy kary pozbawienia wolności w sytuacji, gdy sąd pierwszej instancji odstąpił od wymierzenia kary, nie narusza art. 454 § 2 k.p.k., jeśli dochodzi do niej przy niezmienionych ustaleniach faktycznych.

V KO 55/06 – postanowienie z dnia 4 lipca 2006 r.

Przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, przez co odstąpienie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawieniu sprawy w gestii tego sądu, sprzeciwiałoby się dobro wymiaru sprawiedliwości. Oznacza to, że również ocena przesłanki sprawnego i skutecznego przeprowadzenia postępowania karnego, jako leżącej w interesie wymiaru sprawiedliwości i przemawiającej za skorzystaniem z instytucji unormowanej w art. 37 k.p.k., powinna cechować się zdecydowaną wyrazistością wniosków wynikających z tej oceny, oczywistych przy tym na tle całokształtu realiów konkretnej sprawy, w tym procesowych uwarunkowań jej rozpoznania przez sąd miejscowo właściwy i konsekwencji jej przekazania innemu sądowi.

IV KK 117/06 – wyrok z dnia 5 lipca 2006 r.

Art. 8 ust. 2a i 2b ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. z 1991 r. Nr 34, poz.149 ze zm.) nie uzależnia możliwości przyznania

odszkodowania i zadośćuczynienia od wykazania, że osoba uprawniona prowadziła działalność niepodległościową na obszarze Polski (w granicach obecnych lub ustalonych w Traktacie Ryskim).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 3/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sprawa z powództwa pracownika dotycząca wyłącznie zasądzenia zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę – opartego na treści art. 94³ § 2 k.p. oraz ewentualnie na przepisach prawa cywilnego (art. 23, art. 24, art. 445 i art. 448 k.c. w zw. z art. 300 k.p.) – należy do kategorii spraw, o których mowa w art. 17 pkt 1 lub pkt 2 k.p.c., dla rozpoznania których właściwy jest rzeczowo sąd okręgowy – bez względu na wartość przedmiotu sporu, określoną w art. 17 pkt 4 k.p.c.?”

II UZP 12/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wniosek strony wnoszącej apelację, która podlega wyłącznie opłacie podstawowej, o zwolnienie od tej opłaty, podlega oddaleniu czy też odrzuceniu – jako niedopuszczalny z mocy prawa?”

**UCHWAŁA IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

I PZP 2/06 – z dnia 8 sierpnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie:

„Czy zachodzi powaga rzeczy osądzonej w sytuacji, gdy przy obowiązującym do dnia 5 lutego 2005 r. brzmieniu art. 477¹ § 1 k.p.c. zapadł prawomocny wyrok zasądający na rzecz pracownika wyrównanie świadczeń ze stosunku pracy w kwotach żądanych przez powoda, a następnie ponownie występuje on z pozwem o wyrównanie tych samych świadczeń twierdząc, że suma kwot dotychczas mu wypłaconych i zasądzonych jest nadal niższa od należnej zgodnie z przepisami prawa pracy?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WZ 2/06 – postanowienie z dnia 7 lutego 2006 r.

Przewidziany w art. 22 § 1 k.k.w. obowiązek udziału obrońcy w posiedzeniu sądu, gdy zachodzi wypadek określony w art. 8 § 2 k.k.w., odnosi się także do posiedzenia mającego na celu przeprowadzenie dowodu dla sprawdzenia okoliczności podniesionych w zażaleniu skazanego, a mogących zdecydować o przychyleniu się do zażalenia na podstawie art. 20 § 2 k.k.w.

WO 3/06 – postanowienie z dnia 28 lutego 2006 r.

Powstrzymanie się sędziów danego sądu od udziału w konkretnej sprawie, z powodu wskazanego w art. 41 § 1 k.p.k., nie jest równoznaczne z ich wyłączeniem, gdyż to może nastąpić tylko z mocy orzeczenia sądu, o którym mowa w art. 42 § 4 k.p.k. W związku z tym, dopiero wydanie takiego orzeczenia wyłączającego sędziów w liczbie uniemożliwiającej rozpoznanie konkretnej sprawy w danym sądzie stwarza przesłankę do przekazania tejże sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 43 k.p.k.

WO 7/06 – postanowienie z dnia 9 czerwca 2006 r.

W sytuacji, w której po wniesieniu prośby o ułaskawienie prawomocny wyrok skazujący wydany w postępowaniu w stosunku do nieobecnych (rozdział 42 k.p.k. z 1969 r.) stracił moc (art. 12a przep. wpraw. k.p.k.), a więc przestał istnieć przedmiot postępowania o ułaskawienie, sąd pozostawia wniesioną prośbę bez rozpoznania, jako niedopuszczalną z mocy ustawy (art. 560 § 2 k.p.k.).